

Dominik W. Rettinger

Psycho-tera-politika

Erotická satira

Warszawa 2005

Překlad: Jiří Vobecký

Ostrava 2009

Osoby:

LEDŇÁK – okolo padesáti let, senátor

ADAM – okolo padesáti let, psychoterapeut

IVONA – okolo třiceti let, sekretářka (a nejenom...) senátora LEDŇÁKA

BRIGITTA – kolem pětáctýřiceti let, manželka senátora LEDŇÁKA

Místo děje:

ADAMOVA pracovna.

Čas děje:

Současnost

Scéna 1.

Do prázdné pracovny přichází LEDŇÁK, v tmavých brýlích. Rozhlíží se, pak si rychle sundá kabát, sako, kravatu, košili a nakonec kalhoty. Jenom v trenýrkách, ponožkách a tričku si lehá na lehátko. Je cítit, že prožívá značné nervové vypětí, každou chvíli se podívá na hodinky. Zazvoní jeho mobilní telefon. Vstává z lehátka, najde telefon někde v kapse odloženého saka, a přijme rozhovor.

Ledňák: Haló? (Poslouchá.) To jsem já, kdo jiný?! (Poslouchá) Tak dobře, já přijdu... kam vlastně? (Poslouchá) Ať to přehrají na Pepu... (Poslouchá a rozčílí se.) Vždyť jsem už řekl, že přijdu! Ale nemám konto na tak vysoké úrovni jako Pepa, na těch jeho Bahamách! (Poslouchá a rozčílí se ještě víc) Nedělám potíže, už jsem, do prdele, řekl, že přijdu! (Poslouchá) Ty mě nebudeš učit, jak se dělá politika, ano?! Každý dělá to své, ano,! A nevolej mi na můj mobil! Partaj tam, partaj sem, jen ať jsem senátorem, do prdele!

Znovu si lehá na kožené lehátko. Za kulisami se ozývá Adamův hlas.

Adam: (Za scénou) Už jsi skončil?!

Ledňák: Ano!

Adam: Zvládl jsi tu lekci?

Ledňák: Ano!

Adam: (Stále za scénou) No tak recituj, slyším a poslouchám!

Ledňák: (rychle) Jsem psychicky silným mužem v tom nejlepším věku a ve skvělé fyzické formě! Jsem chytrý jako opice...

Adam: (Stále za scénou) Tak bez ironie a vulgarismů! A nespíchej tak!

Ledňák: (Podívá se na hodinky, ale přesto se snaží mluvit o poznání pomaleji) Jsem inteligentní... už od narození. IQ sto třicet...

Adam: (Stále za scénou) Sto třináct!

Ledňák: Děkuji... mám významnou pozici, mezi svými voliči mám obrovskou důvěru a jsem odsouzený k úspěchu!

Adam: (Stále za scénou) Odsouzený?

Ledňák: (Netrpělivě) Jsem předurčen k úspěchu!

Adam: (Stále za scénou) To je slabé!

Ledňák: Zvítězím! Vyhraju! Všechny porazím! Rozmačkám je jako štěnice!

Dveřmi vchází Adam. Ledňáka ještě nevidí, nese nějaké knihy a zakládá je do knihovny v hloubi scény.

Adam: Pokračuj! A ne tak agresivně!

Ledňák: Jsem slušný, hezký a sexy...

Adam: Přeháníš...

Adam se otočí a zjistí, že Ledňák už leží na kožené pohovce.

Adam: Proč jsi se svléknul?

Ledňák: Miluji své tělo...

Adam: (Přistoupí blíž) To vidím, ale takový úkol jsem ti nedal.

Ledňák: Miluji tě.

Adam: Co jsi to řekl?

Leden: Myslím na tebe bez ustání.

Ledňák natáhne k Adamovi ruku. Ten však rychle couvá.

Adam: Zbláznil ses? Nejsi gay.

Ledňák: Jsem!

Adam: Blbost! Nejsi!

Ledňák se zvedá z pohovky.

Ledňák: Jsem!

Adam: Milý Ledňáku! Uklidni se! Znáš tě už čtyřicet let!

- Ledňák: Miluji tě!
- Adam: Nech toho, nebo ti jednu vrazím!
- Ledňák: Ty, psychoterapeut, a ty by ses opovážil vztáhnout ruku na svého pacienta jenom proto, že jsi mu vyrval ze srdce pravdu o jeho přirozenosti...?
- Adam: Rozbiju ti držku tak, že z tebe budou lítat zuby na všechny strany, a konečně budeš v tom svém senátu zachovávat moudré mlčení!
- Ledňák: Ustavím na tebe senátní vyšetřovací komisi! Obrátím se na lékařskou komoru! Mluvím velmi vážně!
- Adam: (Lehce zneklidněný) Uklidni se, popovídáme si...
- Ledňák: Ano, teď už si konečně *popovídejme!* Sám jsi mě do toho vehnal! Tak takhle má vypadat svedení pacienta na nesprávnou cestu svým psychoterapeutem! To by bylo velmi zajímavé, kdyby se o tom dozvěděl bulvár...
- Adam: Do ničeho jsem tě nehnal! Aby tě tak hrom po poli honil! Nejsi gay! Já tě znám! Moc dobře tě znám!
- Ledňák: Nedouku! Ignorante bez jakéhokoliv citu!
- Adam: Ty jsi přece na ženský, jsi dokonale promiskuitní... a já se to nebojím říct, ty jsi přímo děvkař!
- Ledňák: (Uraženě se od Adama odvrátí, ale potajjí se dívá na hodinky.) Šetři slovy...
- Adam: Tak proč jsi za mnou přišel na dnešní terapii?
- Ledňák: Já jsem s tebou skončil! Milý pane doktore, velice ti děkuji!

Ledňák sáhne po kalhotách.

- Adam: Počkej. Tak už se na mě nezlob! Úplně jsi mě zaskočil. Jak dlouho už ke mně chodíš?
- Ledňák: Od sametové revoluce.
- Adam: Tak vidíš. Dvě desítky let. A ty, že by ses náhle zamiloval? To není tvůj styl...
- Ledňák: (Podezřívá jej z ironie) Sedni!
- Adam: (Vzdychne si) Tak si pohovoříme. Jako dva dospělí lidé, OK?

Ledňák se chvíli zlobí. Adam se k němu přibližuje, ale náhle se vrhne na Ledňáka, jako by jej chtěl políbit. Ledňák se usilovně brání, zbaví se Adamova nátlaku a uskakuje.

Ledňák: Zbláznil ses. To přece já jsem gay!

Adam: Opravdu, ty ukrutníku? Tak pojďme na to!

Znovu se začne k Ledňákovi nebezpečně blížit. Ledňák před ním utíká.

Ledňák: Nech toho! Nejsem žádný buzerant!

Adam: Ale před chvílí jsi byl, ty starý chřestýši!

Ledňák: Tak nekecej, nebo ti jednu vrazím!

(Připravuje se ke rvačce, je trochu vystrašený, ale zároveň i vzteklý)

Adam: Myslel jsem, že mě miluješ!

Ledňák: To je pravda! Ale já, já, ... já jsem měl být aktivní! Ty ses měl jenom bránit!

Adam: Ne, ne! Přesvědčil jsi mě! Pojďme si popovídat! Ty o mně nevíš celou pravdu!

Ledňák: Jestli se mě jenom dotkneš!

Adam: (Rezignuje na svou roli) Ty zasraný děvkaři! Co vlastně vůbec víš o homosexualitě, ty ignorante?! Okamžitě mi řekni, o co ti vlastně jde!

Ledňák se vzdává a usedá na pohovku.

Ledňák: To je moje poslední šance...

Adam: Šance? Ve volbách? Dostal jsi místo jenom na kandidátce strany gejų a lesbiček? A možná, že je to zatím jenom tajemství, co?

Ledňák: Nech toho, nemyslel jsem politickou šanci. Ale mou osobní.

Adam: Tak jsi opravdu v sobě objevil něco... někoho? Ten tvůj mladý řidič?

Ledňák: Nech toho... teď se mi budeš vysmívat?

Adam: V žádném případě... tak na vysoké kulturní úrovni a milým způsobem jsi mě seznámil se svým novým problémem, že jsem ochoten ti okamžitě pomoci!

Ledňák: Věděl jsem, že odmítneš.

Adam: Tvé milostné návrhy?

Ledňák: Tvou přátelskou pomoc!

Adam: Nechtěl jsi být upřímný a ten tvůj výstup mě měl přesvědčit, že jsi gay. Ale proč?

Ledňák: Jsem na dně.

Adam: Už zase?

Ledňák: Tentokrát doopravdy.

Adam: Klesly ti preference? Na kolik? Na čtyři procenta?

Ledňák: (Mává rukou) Na preferencích mi teď houby záleží...

Adam je z celé situace dokonale zaskočený a je z ní znepokojený.

Adam: Tak něco podobného? Po každém poklesu na tabulce populárních politiků jsi tady přiběhl s hysterickým záchvatem a prosil jsi mě, abych tě vyléčil z deprese! Díky pádu o několik procent jsi málem dostal mrtvici, infarkt, rakovinu prostaty a totální impotenci... Kamaráde, začínáš mě nudit.

Ledňák těžce vzdychá.

Adam: Zase si z tebe dělají novináři legraci? Ničeho jsem si nevšiml. V komentářích píší jenom o tom, že tvoje hodinové projevy v senátu jsou nesmírně nudné...

Ledňák: Nech toho!

Adam: Počkej! Počkej! Včera v té televizní diskusi jsi dvakrát řekl Sovětský svaz místo Ruska. Jak tě to napadlo? Teplouštvím se přece skleróza zakrývat nedá.

Ledňák: Já tě nenávidím.

Adam: Tvoje milostné návrhy byly příjemnější. No tak, Ledňáčku, už to ze sebe konečně vysoukej. (Najednou mu vejde do hlavy něco znepokojivého) Budeš postaven před vyšetřovací komisi? A před kterou?

Ledňák nesouhlasně kroutí hlavou.

Ledňák: Je to ještě horší.

Adam: (Stále více znepokojený) Ukázalo se, že jsi byl agentem STB? Neprošel jsi lustrací?

Ledňák: Ještě hůř!

Adam: Takže jsi byl agentem KGB?!

Ledňák: (Jenom mává rukou) Kdyby jenom to...

Adam už to napětí nedokáže vydržet. Nalévá si pohár vody a vypije ho.

Adam: Tak to jsi mě opravdu uklidnil. Pro našeho známého politika je umístění na Cibulkových seznamech a nebo podezření ze spolupráce s KGB jenom pouhou formalitou! Co by se tak ještě mohlo stát, aby ses mi tady takhle hroutil? Prodal jsi atomovou bombu islámským fundamentalistům? (Mávne rukou) Naštěstí atomovku nemáme. Kdybychom ji měli, tak bychom ji už někomu dávno prodali. No tak... povídej, co tě tak vzalo?

Ledňák: Sekretářka.

Adam: Prosím?

Ledňák: Přece to říkám. Sekretářka. Sekretářka!

Adam: Já přece slyším, nemusíš tak rvát! Co máš se sekretářkou?

Ledňák: Hodně... vlastně všechno!

Adam kývá hlavou na znamení, že rozumí.

Adam: Ty děvkaři.

Ledňák: Nech toho!

Adam: Takže tvoje sekretářka s tebou zapadla a ty se teď třeseš strachy, nevíš, jak to máš ukončit, a tak sis vykombinoval ve své zpolitizované palici, že budeš ze sebe dělat gaye. A mě, svého psychoterapeuta, jsi chtěl o tom přesvědčit...

Ledňák: Je to ještě horší.

Adam: Horší to už být opravdu nemohlo.

Ledňák: S ní je to horší. To ona mě svedla.

Adam: To určitě. Asi tak stejně, jako tvá stranická kolegyně, nebo ta recepční v Bruselu...

Ledňák: Ze Ženevy... Nech toho.

Adam: Stejně jako stewardka z British Airways, číšnice z Mariottu...

Ledňák: Uklidni se!

Adam: Snad by ses měl už konečně uklidnit ty sám! V čem se sekretářka liší od tvých bývalých úlovek? Od kořistí pana senátora? Počkej, jenom počkej. Ty ses zamiloval!

Ledňák: Je to ještě horší!

Adam: Ona se zamilovala.

Ledňák: Vždycky se do mě zamilují.

Adam: Jaká skromnost, pane penzionovaný Adonisi! Chce, aby ses rozvedl?

Ledňák: To taky. Ale to ještě není všechno!

Adam: Tak už dost těch hádanek. Buď to ze sebe vysyp nebo vypadni.

Ledňák: Chtěl bych, abys mi rozuměl. Ona je mou osobní sekretářkou.

Adam: Velmi osobní.

Ledňák: Nebuď vulgární. Je velmi milá a šlechetná... skromná a pracovitá.

Adam: Už ani slovo. Už ji vidím!... Šedý kostýmek, brýle, třiapadesát let.

Ledňák: Šedý kostým, brýle, dvacet devět let.

Adam: Aha. Tak to jsem se ani tak moc nespletl. A co ti tedy ta tvoje oddaná pracovnice státní správy nabízí?

Ledňák: Manželství.

Adam: Velmi ambiciózní manželství. Míří vysoko. Slyšel jsem už něco o tom, že máš dostat ministerské křeslo.

Ledňák: (Zoufalý) Nedostanu ho. Nikdy už ničím nebudu.

Adam: Počkej. Mohl by jsi jenom pro ni vytvořit ministerstvo pro mužskou rovnoprávnost! Takové ještě nikdo nevymyslel a docela by se nám hodilo! Je to na tobě vidět.

Ledňák vstane a je pevně rozhodnutý.

Ledňák: Bavíš se dobře?

Adam: Skvěle.

Ledňák: Tak na shledanou. Mockrát ti děkuji.

Ledňák zamíří ke dveřím. Adam ho s ledovým klidem sleduje. U dveří se Ledňák zastaví.

Ledňák: Já odcházím. Nedělám si legraci.

Adam: To vidím. V trenýrkách?

Ledňák: (Rychle se vrací) Já tě na kolenou prosím. Pomoz mi! Ona tu brzy přijde!

Adam: Kdo? Ta sekretářka? Pozval jsi ji, abys jí předvedl, jaký je z tebe ukázkový teplouš?

Ledňák: To je ten jediný způsob, věř mi!

Adam: To se mi moc líbí. Chceš, aby nás tu spolu přistihla in flagranti?

Ledňák: Něco na ten způsob...

Adam: Omlouvám se, ale vysvětli mi to. Na jaký způsob? Mám být nahoře nebo dole?

Ledňák: (Rychle.) Jednou tak a jednou tak. Souhlasíš?!

Adam: Ty ses opravdu zbláznil!

Ledňák se k Adamovi nebezpečně přiblíží.

Ledňák: Jenom pár polibků a přátelských objetí. Ve jménu starého přátelství. Na kolenou tě prosím!

Adam: Jdi do hajzlu!

Ledňák: Prožije šok, ale smíří se s tím!

Adam: A okamžitě půjde do redakce nejbližšího bulvárního deníku prodat fantastickou novinku!

Ledňák: Ivona? Nikdy! K naší straně je naprosto loajální, chce udělat velkou kariéru!

Adam: Tak proč se jí bojíš? Za tvou ženou taky nepůjde!

Ledňák se zarazí.

Ledňák: Tak to určitě ne.

Adam: Vidíš, můžeš klidně spát! A podlehnout další milence!

Ledňák: Nemůžu.

Adam: Nemůžeš? Počkej, počkej... tak ty máš problémy s potencií, už tomu rozumím! Tak to je ta katastrofa! Stydíš se to přiznat, a tak si chceš hrát na teplouše.

Ledňák: Já a problémy s potencií? Nikdy! Já mám problémy pouze se svou hyperpotencií, někdy už ani nevím, co s tím mám dělat...

Adam: Léčit se ze své erotomanie. Už jsem ti to radil několikrát.

Ledňák: Děkuji, a co pak?

Adam: Žít normálně a čestně.

Ledňák: Já jsem čestný!

Adam: Neměl jsem na mysli korupci, ale manželskou věrnost! To je také podmínka čestnosti. Už si nepamatuješ, co jsi přísahal při svatebním obřadu?

Ledňák: Pamatuju, pamatuju! Ptal jsem se tě, co jiného bych potom mohl dělat? Místo toho... no, však mi rozumíš.

Adam: Místo vaginální turistiky? Měl bys dělat politiku, kariéru... měl bys více času a energie.

Ledňák: K čemu?

Adam: Pro svou vlast, pro sebe, pro historii... A neumíral bys hrůzou po každé bokovce.

Ledňák: Nech toho. Ivona má čísla bankovních kont, zná kódy i hesla.

Adam se na něj dlouze mlčky zadívá.

Adam: Prosím?

Ledňák: Slyšel jsi správně. Čísla kont, kódy i hesla.

Adam: Čí?

Ledňák: Tak už toho nech, kde to žiješ?! Všechna! Členů strany, jejich sympatizantů, lobbyistů, ministrů, soudců, prokurátorů, policejních komisařů...

Adam: Tišeji!

Vyděšeně mu zakrývá ústa a rozhlíží se.

Ledňák: (Přes jeho dlaně) Ty tu máš odposlech...?

Adam: To, doufám, ještě ne... Ale nechci to poslouchat.

Ledňák: Tak vidíš! Začínáš mi rozumět!

Adam: Pro Boha, člověče, do čeho ses to dostal? Vždycky jsem si myslel, že jsi čestný a poctivý... Stárnoucí, nemocný erotoman, ale čestný.

Ledňák: (Kysele.) Děkuji za upřímnost. Jsem čestný a poctivý.

Adam: A ty konta a kódy?

Ledňák: Proto mi je svěřili. V této zemi jsem poslední, kde ještě nebere. A tak jsou přesvědčení, že nic neukradnu. A že, no však víš, nezmizím náhle na Bahamách nebo na Seychelách.

Adam: Tak proč sis čísla těch kont jenom bral?

Ledňák: Někdo musel. Oni se do toho dostali až po uši, a ze strachu jeden druhého už tolik pomluvili v médiích i v parlamentních komisích, že už nikdo nikomu nevěří.

Adam: No, vy jste opravdu nádherná partaj. A já jsem vás volil...

Ledňák: Ukaž mi nějakou jinou, která je lepší. I když, počkej, všichni takoví nejsou. A nastupuje mladá zdravá generace plná idejí...

Adam: Nech toho... prosím tě.

Ledňák: No a já jsem...

Adam: Člen bandy intrikánů a erotoman.

Ledňák si vzdychne a posadí se na křeslo u stěny.

Ledňák: Dlouho jsem o tom přemýšlel. Dokonce jsem chtěl přestoupit do jiné strany.

Adam: Už zase? Potřetí, ty politický turista?

Ledňák: Počtvrté.

Adam kývá hlavou.

Ledňák: Kdybys věděl, o jak malé sumy jde, tak by ses mi vysmál.

Adam: Už jste dlouho nevládli...

Ledňák: (Zapáleně) No právě! A velikost, to je náš základní stranický cíl!

Adam: Peníze na sekretářky, hostesky a jiné veřejné služby?

Ledňák: Nic takového! To jsou moje soukromé výdaje! Ty peníze jsou na sjezdy, předvolební plakáty a letáky...

Adam: Kolik je hodin, ty můj zapálený aktivisto už čtvrté politické strany?

Ledňák se podívá na hodinky, zděšeně se chytí za hlavu a zvedá se.

Ledňák: Ježíšmarjá! Bude tu za tři minuty! Je přesná jako smrt! Co budeme dělat?

Adam: Vyjasněme si ještě několik faktů, než s tebou skočím do postele.

Ledňák: Ale honem!

Dívá se znepokojeně ke dveřím.

Adam: Co udělá s čísly těch kont, když nebudeš souhlasit s rozvodem? Vytuneluje jejich obsah a zmizí?

Ledňák: Ještě něco horšího.

Adam: Uspořádá tiskovou konferenci?

Ledňák: Tak to nikdy! Pouze mi vyhrožovala, že je zničí!

Adam se na něho dívá s směje se...

Ledňák: Co tě tak pobavilo?

Adam: (Nepřestává se smát.) Ty nemáš kopie?

Ledňák: A kde, v mém domácím počítači? Nebo v kanceláři? To jsou přísně tajné informace, nikdo nechce nic riskovat! Možná jenom někteří z nich si zapsali ta čísla na papír a pak je zakopali v sklenici někde na zahradě, koneckonců všichni se bojí... přece víš, jaký lov na skandály se teď odehrává...

Adam: A z tebe, ty chudáčku, udělali muže, kterému mohou všichni důvěřovat?

Ledňák: Přesně tak.

Adam: Jenom zapomněli na to, že nikdy nemůžeš důvěřovat *muži všech žen!*

Ukazuje na jeho trenýrky.

Ledňák: To je opravdu směšné!

Adam: Pošeptal jsi ta čísla do ouška své intimní přítelkyni... a svěřili ses jí na důkaz své lásky? Tak to souhlasí.

Ledňák: S čím? Jen si pospěš se svými učenými výroky!

Adam: S teorií závislosti. Takoví, jako ty, se vždycky zamilují. Asi tak na dva až tři měsíce.

Ledňák: Pokud nevěříš na mou poctivost, tak je to těžké, ale já snesu každou urážku. Ale, prosím tě, pomoz mi!

Adam: Ale proč? Jen ať to ta tvoje krásná partajní bohyně vyhodí do popelnice! Obohatí se několik bank na Bahamských ostrovech a bude klid.

Ledňák: A co bude se mnou?

Adam: Přestoupíš do páté strany. A navíc mám pro tebe dobrou radu.

Ledňák: (S nadějí) Tak mluv, ale rychle!

Adam: Přestaň šukat, začni krást.

Ledňák: (*zamyšleně*) Myslíš si, že se to dá zaměnit?

Adam: Na to se můžeš spolehnout. Správnou dávku adrenalinu ti poskytne obojí.

Ledňák: (Znovu se zamyslí) Sakra... všichni by se ode mě odvrátili. Víš, jak mi říkají?

Adam: Panic na nic.

Ledňák: Jak to víš?!

Adam: (Pokrčí rameny) Všichni to vědí. A proto se držíš tak vysoko na žebříčcích popularity. Jen se přiznej sám, ty už jiný nebudeš.

Ledňák: To asi ne.

Adam: Nic nového, ale od kdy? Od British Airways k Mariottovi...

Ledňák: Jsi jako beran! Ale víš, možná, že v tom byl ten úmysl. Já se už nebojím, jen ať to vyhodí. Vstoupím do historie.

Domluví a začíná sbírat části svého oblečení.

Adam: Nepřeháněj.

Ledňák: Vejdu do historie, když mě zabijí.

Adam: Jak to?

Ledňák: Ty nevíš? Prostřelím si hlavu, pak se ještě pověsím a nakonec utopím ve vaně.

Adam: Co?

Ledňák: Na shledanou, příteli. Řekni jí, že jsem už odešel.

Zamíří ke dveřím.

Adam: Neblázni...

Ledňák: Nejhorší by bylo mučení... A já přitom nikdy nebudu vědět, kde ty disky vyhodila. Tak ahoj.

Adam jej předhóní a zastoupí mu cestu ke dveřím.

Adam: Ještě jsme neskončili!

Ledňák: Ne, už jsi mi všechno řekl... Dokonale jsi mi vykreslil ubohost mého postavení i mé osoby jako takové. Děkuji ti, udělal jsi to citlivě, jako starý kamarád. Dovol, abych se rozloučil, musím toho ještě hodně zařídit...

Adam: Počkej... chvílku!

Pokouší se jej zadržet. Chvilku se pošťuchují, Ledňák se snaží otevřít dveře nebo to jenom předstírá, Adam se mu v tom snaží zabránit. Náhle se dveře otevřou s takovou prudkostí, že to oba přátele zaskočí tak, že se ocitnou na podlaze. Ledňák spadne na Adama. Do místnosti vchází atraktivní blondýnka s brýlemi a v šedém kostýmku. Ivona. Spatří ležící muže.

Ivona: Co to děláš, Ledňáčku... tedy pane senátore...?

Ledňák: Chtěl jsem ti to říct už dávno...

Oba se neohrabaně pokoušejí vstát a navzájem si při tom překážejí. Ivona je zamyšleně sleduje.

Ivona: Máte jenom trenýrky.

Ledňák: No právě. My... to znamená Adam a já.

Popichuje Adama, aby taky něco řekl.

Adam: Dobrý den, paní, jmenuji se...

Ivona: Adam Markovský, psychoterapeut, diplom klinické psychologie v osmasedmdesátém, praxe na psychiatrických klinikách v Lublinu, Lodži a ve Varšavě (můžeme taky dát v Opavě, Jihlavě a v Praze – Bohnicích), od jednadvadesátého soukromá praxe, specializace na politiky a byznysmeny.

Ledňák: (Adamovi významně) Tak vidíš, já ti to říkal. (Ivoně) Adam ti to všechno vysvětlí. Během dnešní návštěvy se projevila moje pravá orientace.

Ivona: Přešel jste k levici?

Ledňák: Co? Ne...

Ivona: Nebo ještě více doprava?

Ledňák: Je mi zima.

Ivona: Tak se oblékněte.

Ledňák: Ty jsi to nepochopila?

Ivona: (Krčí rameny) Ještě byste se mohl stát nacionalistou a nebo zezelenat. Řekl jste to tak rychle a jak se v tom teď mám orientovat?

Ledňák: (Slavnostně) Ne, milé dítě, jde mi o mou sexuální orientaci.

Chvilé ticha. Ivona se podívá na Ledňáka, pak na Adama a je vidět, že celou situaci rychle „analyzuje“.

Ivona: To je zajímavé... Máte v úmyslu to vyhlásit před volbami nebo až po nich?

Ledňák: Co to říkáš?! Mám snad taky právo na svůj vlastní soukromý život!

Ivona: Nemáte.

Ledňák: Mám!

Ivona: Ne!

Ledňák: (Dupe nohou) Samozřejmě, že mám! Ty jsi mou... mou...

Ivona: (Přerušuje jej) Sekretářkou. V rámci vašeho soukromého života vám městská policie vypisuje pokutu za špatné parkování. V tomto měsíci je to už šestá. A o panu senátorovi začíná být známo, že pokuty zásadně neplatí. Brzy to přestane být jeho soukromou záležitostí.

Ledňák: A kurva!

Popadne svůj plášť, v běhu si nazouvá boty a vybíhá. Adam a Ivona se na sebe chvíli se zájmem dívají. Oba jsou inteligentní rozhodní.

Adam: To s tou policií, to byla bouda?

Ivona: Nikdy nelžu. A když, tak jenom služebně. Lístek s výzvou k zaplacení už má za stěračem.

Adam: Bouda je to jenom na polovic. Chtěla jste se mnou zůstat sama, tak proč?

Ivona: Předpokládám, že vám pan Ledňák řekl všechno. V jeho sexuální orientaci mu věřím asi tak, jako v jeho jmenování generálním tajemníkem OSN. Co má v úmyslu?

Adam: (Pod nátlakem) Ledňák je můj dlouholetý přítel a pacient.

Ivona: (Pohodlně usedá, vytahuje cigaretu, kterou si však nezapálí, přehodí nožku přes nožku a dovolí své sukni, aby odhalila její stehna až do maximálně možné výše.) Samozřejmě. Ale vy mu nechcete pomoci, pro vás je důležitější loajalita, je to tak?

Adam: Mám mu pomoci a vydat vám ho do rukou?

Ivona vytahuje z kabelky CD v papírové obálce s vlepeným celofánem.

Ivona: Musíte ho zbavit této zátěže.

Adam: Chcete zničit jeho třicetileté manželství takovým vydíráním? To má být projev loajality sekretářky nebo milenky?

Při svém proslovu se Adam k Ivoně nenápadně přibližuje a snaží se jí odebrat CD, Ivona odhalí jeho záměry a CD opět schová do kabelky.

Ivona: (S vítězným úsměvem) Máme ještě asi tak tři minuty. Budete tady blekotat jako stará bába, nebo budete mluvit konkrétně. Mohl byste mi už konečně zapálit?

Adam se na ni zaskočeně podívá. Je pod vlivem její vůle.

Adam: Nekouřím. A co dál?

Ivona: Dál...? (Zahraje lehké rozpaky) Vy umíte hypnotizovat?

Adam: Samozřejmě.

Ivona: Tak z něho dostaň ta jména.

Adam: Majitelů těch kont a hesel?

Ivona: Správně.

Adam: Taková jména nejsou. A to je dobře.

Ivona: Dvojí zabezpečení.

Adam: Chceš pokračovat v té vyděračské hře?

Ivona: Nepřehánějme. Je to jenom deset jmen. Spolu se sympatizanty.

Adam: Bude ti to stačit?

Ivona: Ke kariéře? Naprosto. Informace jsou tím základním klíčem. Nikdy jsi o tom neslyšel?

Adam: Rozejdeš se s ním?

Ivona se směje.

Ivona: K čemu by mi byl ten chudák...? Nikdy ho nic nenapadne.

Adam chvíli mlčí a pozorně ji sleduje.

Adam: To je úděl. Budeš mít svá jména. Ale když mu nedáš pokoj, tak si tě najdu, to slibuju.

Ivona: To je krásné, už se nemůžu dočkat!

Sundá si sako od kostýmku, rozpouští si vlasy a odloží brýle. Najednou je vidět, že je atraktivní ženou, která má všechno, co má mít.

Ivona: Myslíš, že bych mohla udělat kariéru na tvém středisku?

Adam: Na jedné z psychiatrických klinik určitě. Zařídím, aby tě přijali.

Ivona: Děkuji, jsi sladký. A teď se věnuj svému sirotkovi.

Otvírají se dveře a do nich vchází Ledňák s pokutovým bločkem v ruce.

Ledňák: To jsou podvodníci! Vypsali mi to pět minut před koncem parkovací doby!

Adam: Ukaž.

Adam si bere bloček, přečte si ho a podívá se na Ivonu, která lehkým gestem naznačí, že se ke své vině přiznává. To ona vložila bloček za stěrač. Ledňák jejich výměnu gest nezaznamená, protože se obléká.

Adam: Paní Ivono, určitě ty strážníky najdete, nebudou ještě daleko, je to tak?

Ivona: Samozřejmě.

Oblékne si sako, vezme bloček z Adamových rukou a odchází. Leden se za ní dívá.

Ledňák: Co na ni říkáš?

Adam: To samé, co ty. Možná, že i víc.

Ledňák: To znamená?

Adam: Tajli, oči, ňadra i rozumek, až přechází zrak.

Ledňák: Tak už mi rozumíš?

Adam: Ty ničemu nerozumíš. Požádala mě, abych z tebe pod hypnózou vytáhl jména majitelů těch tvých kont.

Ledňák na něho vytřeští oči.

Ledňák: A do prdele! Ty jsi souhlasil...?

Adam: Ano.

Adam k Ledňákovi přistoupí, Ledňák, zpoloviny oblečený, ale zapletený do košile a kalhot, před ním utíká.

Ledňák: Nech toho! Nikdy to neuděláš! Zabijou mě a vyhodí ze strany!

Adam: To bude pro tebe jen to nejlepší.

Ledňák: Co?! Když mě zabijou?!

Adam: Ne, to druhé.

Ledňák: Nechej mě! Nepřibližuj se ke mně!

Adam: Uklidni se! Ty přece dobře víš, ty můj sirotku, že takhle se nehypnotizuje.

Ledňák: (Stále couvá ke dveřím) U tebe člověk nikdy neví!

Adam: Tak už zamkni ty dveře a pozorně mě poslouchej!

Ledňák zavírá oči, zakryje si je rukou a obrací se bokem.

Ledňák: Tak mluv. (Zadrží Adama gestem.) Jenom se na mě nedívej. (Ukazuje rukou na stěnu) Tam! A nemoduluj hlasem, však ty víš proč...

Adam se vzdychnutím plní jeho pokyny.

Adam: Opravdu ti chybí těch sedm bodů na stupnici IQ. A kdyby jich bylo patnáct, tak by se ti hodily ještě víc!

Ledňák: (Dívá se na něho škvírkou mezi prsty) Co?! Hlasitěji, nemluv tak monotónně!

Adam: Tak nic... Uděláme si hypnotickou seanci...

Ledňák: (Přeruší ho.) To je vyloučeno!

Adam: Seanci jenom tak na oko, blbečku!

Ledňák: A proč?

Adam: Tak přemýšlej! Nadiktuješ mi nějaká jména a ona to spolkne i navijákem.

Ledňák: A bude vydírat nevinné lidi!

Adam: Správně! A když na to vydírání někdo nepřistoupí, tak ji pak zkompromituje na veřejnosti a ještě ji bude pro to vydírání žalovat...

Ledňák: A to ji zlikviduje. Navždycky.

Adam: Přesně tak.

Ledňák spouští ruce a odvrátí se od Adama. Pokouší se všechny nové informace strávit.

Ledňák: Ale já ji mám rád.

Adam: Jenom se ti líbí, už jsem ti to vysvětloval. To je tvoje přirozená povaha.

Ledňák: No dobře, zdá se mi, že ji miluji.

Adam: Konečně.

Ledňák: Ale já ji miluji!

Adam: Já ti asi jednu vrazím...!

Ledňák: Děkuji. To tě učili na universitě? Ne, spíše v blázincích...

Adam: Počkej, musím si to promyslet.

Adam chvíli přemýšlí.

Adam: Už to mám! Já tě zhypnotizuji doopravdy!

Ledňák: Zase začínáš?

Pro každý případ se staví bokem.

Adam: Opravdová hypnóza způsobí, že nebudeš mít na Ivonu chuť, stejně jako třeba na cigaretu. A díky jí...

Ledňák: Ještě ne... já ji mám pořád rád!

Adam: Ano, ano! Láska k Ivoně tě přejde, jako láska k letuškám a aktivistkám. A při té příležitosti mi napíšeš lístek se jmény, samozřejmě, že falešnými.

Ledňák: Která mou Ivonku zničí!

Adam: Tvoji bývalou Ivonku, do prdele!

Ledňák: (Těžce si vzdychne.) Chceš toho ode mě moc. Co když se ta hypnóza nepodaří? Slyšel jsem, že někteří kuřáci mají potom na cigarety ještě větší chuť!

Adam: Já se ti zaručuji.

Ledňák: To tak...

Adam: Tak vypadni. Už tě mám dost! Já si myju ruce...

Odchází dveřmi do vedlejší místnosti.

Ledňák: Počkej! Kam jdeš?

Adam: Umýt si ruce, říkal jsem. Symbolicky, ale doopravdy.

Ledňák: Počkej! Tak já tedy, do prdele, souhlasím! Nemám žádné jiné východisko...

Adam: Opravdu? Tak si rychle lehni, bude tady co nevidět.

Ledňák se chystá položit na lehátko. Zarazí se.

Ledňák: Počkej... a odkud mám vzít falešná jména?! V hypnóze řeknu pravdu...

Adam: Už jsem na to myslel. Řeknu ti, abys mi řekl ta jména a ty mi řekneš jména našich spolužáků ze základky. Pamatuješ si je?

Ledňák: Více méně.

Adam: To stačí. Když ti dám příkaz: řekni mi jména ze seznamu, vzpomeneš si na to, o čem jsme spolu teď mluvili. Jasně?

Ledňák si vzdychne a lehne si na lehátko.

Ledňák: Celý svůj život vkládám do tvých rukou...

Adam: Já se z toho ještě rozpláču... Ticho, vrací se!

Je slyšet, jak se zastavuje výtah. Adam vytahuje z kapsy zlatý kroužek na niti, a začne jím pomalu kývat nad Ledňákovou hlavou.

Ledňák: Počkej! Eda se přece stal bezpečnostním referentem na Ministerstvu vnitra!

Adam: (Zamyšleně) Generál Eduard Mičola a ten neohrabaný Edek pod našimi okny...?! Vždyť měl přece vždycky problémy s násobilkou!

Ledňák: Říkám ti, že je to on! Do prdele, přece Ivonu nepředhodím vnitřákům!

Adam: Tak na něho zapomeň! Ticho!

Otevírají se dveře, vrací se Ivona.

Ivona: Pane senátore...

Adam: Pšt! Zrovna usíná.

Kývá kroužkem na Ledňákovou hlavou. Ivona vytahuje z kabelky malý diktafon a staví ho vedle Ledňáka. Adam se na to s nechutí dívá, ale v hypnóze pokračuje. Za chvíli Ledňák usíná.

Adam: Spíš hluboce, klidně dýcháš, klidně, slyšíš můj hlas a cítíš se skvěle...

Ledňák se začne chichotat.

Adam: Nemysli na sex a soustřeď se. Když napočítám do tří, otevřeš oči a budeš vykonávat všechny moje příkazy.

Adam odchází od lehátka se spícím Ledňákem. Ivona se na něho netrpělivě podívá.

Ivona: No...?

Adam: Nejprve si musíme něco vyjasnit.

Ivona: (Brání se) Poslouchám. Co?

Adam: (Bere od ní pokutový bloček) Například tohle. Je na tom úplně jiná adresa. Přinesla jste ho s sebou, je to tak?

Ivona: Už jsem to říkala. Jsou polopravdy a pololži, které slouží...

Adam: (Zatřepe bločkem) To není jenom polopravda. To už je skoro tříčtvrteční lež. Nebo téměř celá. Upřímně řečeno, ohavná lež!

Ivona: (Pokrčí rameny) Účel světlí prostředky.

Adam: Bravo. To už jsem někde slyšel. (Předstírá, že si na něco vzpomíná) Ano, to bylo za Komančů. Vy jste byl ještě mladá, ale celý ten systém byl postaven na lži.

Ivona: To stačí, dědečku. Něco jsem o tom slyšela. O První a Druhé světové válce taky.

Adam: (Iritován) Moment! Moment! Co tím chcete říct? Ten seznam je cenou za jeho svobodu!

Ivona: (Pokrčí rameny) A co když bude chtít si mě vzít?

Adam: Tak to ne! Dohoda byla taková: dostanete seznam a zmizíte.

Ivona: Kdyby mi ho dal dobrovolně... A tady to... (Ukazuje na spícího Ledňáka) je zase váš systém. Postavený na důvěře svého přítele.

Adam: Tak jsme se nedohodli! Vzbudím ho!

Adam zamíří k lehátku.

Ivona: (Klidně) Chcete se dostat do basy? To bych taky mohla zařídit.

Adam: No ne? Tak to překračuje všechny meze! Vy jím chcete stále manipulovat a využívat ho... naivní romance!

Ivona: V které části těla je umístěna mužská romance?

Adam: To je těžká otázka...

Ivona: Jen částečně, drahý specialisto, otázka je spíš jednoduchá, ujišťuji vás. Už nemám čas. Seznam nebo skandál. A když k tomu přidáme jeho změněnou sexuální orientaci...

Adam: Moment... Musím si ještě něco promyslet...

Ivona: (Vzdychá) Ještě jste si to nepromyslel? Jaké máte IQ?

Adam: (Bezděčně) Sto osmdesát.

Ivona: Ale měřil jste si ho sám, že?

Vymění si jedovaté úsměvy.

Adam: Dohoda byla taková. Dostanete seznam a můžete dál svádět mého přítele.

Ivona: Pod podmínkou...

Adam: Pod podmínkou, že jej od vás osvobodím?

Ivona: Prosím?

Adam: Pokud k němu něco... cítíte, a miníte s ním uzavřít manželství, tak mu musíte pomoci.

Ivona: Začínáte moc kombinovat... nepřistoupím na hypnózu, na to jsem příliš dobrá.

Adam: V to jsem ani nedoufal. Je to zbytečné. Osvobodím Ledňáka a vy mi jenom trochu pomůžete.

Ivona: Vy ho zbavíte sexuální touhy po mé maličkosti?

Adam: Přesně tak!

Ivona: A co mu v té hlavě potom zůstane?

Adam: To se uvidí. Když nám něco zevšední, tak to nemusí být základem opravdového vztahu, je to tak?

Ivona: To nevím. Musela bych o tom přemýšlet...

Adam: Jakým IQ?

Ivona: Sto devadesát.

Adam: To není tak špatné. (Nevinně) To byly naše testy nebo zahraniční?

Ivona: Americké.

Vyměňují si jedovaté úsměvy.

Adam: Musíme si pospíšet, on už déle spát nemůže. Musíme změnit jeho sexuální touhy na touhu po stranické kariéře.

Ivona: Každý má svoje metody. Jak jste z něho dokázal vyrobiť gaye?

Adam: (Ignoruje invektivu) Svlékněte se, prosím.

Ivona: Zbláznil jste se?

Adam: Musíte mi prominout, ale v tom kostýmku máte asi takový sexappeal, jako Baba Jaga v Mrazíkovi.

Ivona: Tak dobře, svléknou se, hned jak dostanu ten seznam.

Adam: Domluveno?

Ivona: Domluveno.

Podají si ruce. Zadívací se na sebe, ne bez vzájemného obdivu.

Adam: Rád jednám s inteligentními ženami.

Ivona: Inteligentnějšími. Mám IQ vyšší o deset bodů, než vy.

Adam: Vzpomínám si. Jednou jsem zkoumal poslance a jejich personál. Padlo takové tajné přání z ministerstva, abych závěry svých zkoumání poněkud poodhalil... tehdy, myslím, šlo, o výšku dotací z Unie.

Ivona stáhne ruku.

Ivona: Do práce.

Adam se otočí k Ledňákovi.

Adam: Kamaráde, slyšíš mě?

Ledňák: Ano, miláčku, hned za tebou přijdu!

Ledňák si chce svléknout košili. Ivona zadržuje smích, Adam je lehce iritován.

Adam: Tak dost, kamaráde. Aspoň na chvíli na to musíš přestat myslet.

Ivona: Mužský mozek myslí na sex jednou za osm vteřin. To je vědecky dokázáno.

Adam: Pokud mě budete rušit...

Ivona: Už mlčím. Ale myslel jste na to nejmíň desetkrát od té chvíle, kdy jsem sem přišla, je to tak?

Adam otevře ústa, podívá se na ni, zavře ústa, a s opravdovým odhodláním nenechat se vyprovokovat, otáčí se k Ledňákovi.

Ivona: Já jsem si to s vámi představovala už jednou.

Adam: (Zoufalý) Prosím vás, nechte toho!

Ledňák: Co, miláčku?

Adam: Kamaráde, soustřeď se už, do prdele!

Ivona: Raz, dva, tři.

Ledňák otevírá oči, sedá si na lehátku. Adam se obrací k Ivoně a cítí se být velmi zaskočený.

Adam: To jsem měl říct já...

Ivona: (Pokrčí rameny) To není moje vina, že se rozptylujete svými představami....

Adam zadržuje dech, a soustředí se na Ledňáka. Kontrolně po očku sleduje Ivonu.

Adam: Kamaráde, slyšíš můj hlas? To jsem já, Adam.

Ledňák: Tebe rád nemám.

Adam: To mě těší. A teď mi řekni všechna jména z toho seznamu! Rozumíš mi, jména ze seznamu!

Adam i Ivona s napětím čekají. Ledňákova tvář se mění, zvažní a zkříví se. Ledňák něco nesrozumitelně mumlá.

Adam: Hlasitě a srozumitelně, Ledňáčku!

Ledňák: (Kroučí se a plačtivě mluví dětským tónem) To jsem nebyl já, souško učko! To napsal Adam!

Ivona: Co to říká?

Adam: (Snaží se udělat dojem, je velmi znepokojený) Nevím. Nějaká stará vzpomínka z dětství... Kamaráde, soustřeď se, seznam!

Ledňák: To byl Adam, souško učko! Já jsem ho viděl!

Ivona: Gratuluji vám k vašim metodám. Souško učko? Vaše hypnóza ho vrátila do základní školy.

Adam: Nevím, co se stalo. Říkal jsem vám, že ho nesmím nechat spát tak dlouho. Musí to ze sebe dostat, pak přejdeme na ten seznam. (Ledňákovi, přísně) Jsem tvoje soudružka učitelka. Co ten Adam napsal?

Ledňák: Napsal na tabuli, že souška učka je blbá!

Adam: Ty jeden udavači!

Ivona: Vy jste spolu chodili do základní školy?

Adam: (Ukazuje na Ledňáka) Až do dneska jsem nevěděl, kdo to tehdy na mě prásknul!

Ivona se chvilku ovládá, ale pak vybuchuje smíchem. Adam se rozpálí.

Adam: Tak už jsem tě dostal. Zrádče čtvrté bé!

Ivona: Udělejte mu Chaplina!

Adam: Co?

Ivona naznačuje kroucení nosu, známé z němých grotesek z Charlesem Chaplinem. Adam bez váhání přistupuje k Ledňákovi a zakroučí mu nosem.

Ledňák: Jenom ne Chaplina!

Adam: Zrádče!

Ivona se směje.

Ivona: To už stačí. Vzbud'te ho.

Adam vycouvá, Ledňák ještě chvíli ječí.

Adam: Tak už dost těch blbostí. Nadiktuj mi ten seznam, nebo ti udělám ještě jednoho Chaplina.

Ivona: To je dobré...! To byly metody z vašeho zamilovaného období vlády Komančů?

Ledňák: (Mluví rychle a kryje si obličej) Adámek Rostislav, Bílek Pavel, Černá Šárka, Diamantová Daniela, Damek Jiří, Fiala Jaroslav, Novák Jan, Pšcolková Jitka, Rudolfová Zlatka, Surý Petr, Těžký Jaromír, Válek Ivo, Vlček Kamil, Zemanová Monika...

Adam: (Rychle) Mikulík Eduard.

Ledňák: Ne, Mičola Eduard, ten ze dvora.

Ivona: (Změní se jí výraz tváře a začíná být vystrašená.) Říkal Mičola Eduard? Eduard Mičola?

Adam: (Rychle) Ne, podle mě Mikulík Eduard. Mikulík!

Ledňák: Mičola!

Ivona: Slyšela jsem dobře. Do prdele...

Sedá si na křeslo u okna a je v šoku. Adam vyměřuje Ledňákovi „úder“ na čelo.

Adam: S čím se to jméno spojuje?

Ivona: Myslím...

Adam: Připomíná mi to jeden film.

Ivona: ...že je to jméno jednoho generála. Prosím vás, nedělejte ze sebe blbce. Musíte přece dobře vědět, kdo je to generál Eduard Mičola!

Adam: To je ten super-šéf bezpečáků?

Ivona: Myslím, že je po mně.

Adam: Vy jste s ním měla poměr?

Ivona: Ještě něco horšího.

Adam: S jeho synem?

Ivona: Prosím vás, je mu teprve dvanáct!

Adam: Tak malý? Tak možná s jeho ženou?

Ivona: To je směšné. Na shledanou.

Adam: (Vztekle) Viděl jsem takový film, Maratón Man. Jeden historik si poradil s těmi nejzkorumpovanějšími šéfy CIA. I když, málem ho sejmuli.

Ivona: Mě sejmou určitě. (Ukazuje na ledna) Potom jeho a nakonec vás.

Adam: Mě? A za co?

Ivona: Za blbost. Na shledanou.

Chce jít pro diktafon. Adam je rychlejší, skočí po něm a vytáhne kazetu.

Ivona: Dejte mi to, prosím!

Adam: To je vyloučeno!

Ivona: Patří to straně!

Adam: Taky to bylo v nějakém filmu. Když se to dostane k šéfovi bezpečáků, tak nás tu všechny sejmou. Sama jste to řekla.

Ivona k němu přistoupí. Adama couvá a utíká. Ivona jej chytne. Adam se chce prát, ale Ivona jej zkušeným chvatem pošle k zemi.

Adam: (V šoku.) Co to bylo...?

Ivona: Jsem přebornice v karate i v judo. Kterým stylem tě mám sejmout?! Kazetu!

Adam v poslední chvíli strčí kazetu pod kalhoty. Ivona jej znehybní.

Ivona: Řekla jsem kazetu!

Adam: Prosím, vezmi si ji. Ve volném stylu!

Ivona: Nenuť mě, abych použila sílu!

Adam: Proč? Já po tom toužím! Můžeš začít...?

Ivona: Dohodněme se!

Adam: V takové pozici na to myslím každých osm sekund... šest, pět, čtyři, tři, dvě...

Ivona z něj rychle vstane. Adam se postaví a odebere se na bezpečnou vzdálenost. Oba dva hluboce oddychují. Náhle Ledňák vstane z lehátka a začne tančit twist.

Ivona: Co to dělá?

Adam: Tančí... myslím, že twist.

Ivona: To vidím. Ale proč?

Adam: Nevím... už si vzpomínám, měli jsme soutěž v twistu. A on vyhrál, i když já jsem to uměl tančit líp. Dostal kolo, celá škola mu to záviděla. (Práskne se do čela) Už jsem to pochopil! Dostal to kolo, protože to na mě prásknul!

Ivona: Vy oba už asi trpíte stařeckou demencí... A chlebíčky vám dělala maminka dobře? Se šunčičkou?

Adam: S jakou šunčičkou, ty produkte kapitalistického konzumu... S vejcem a žlutým sýrem kolem!

Ivona: Já se z toho asi rozpláču. Tak dáš mi tu kazetu, nebo z tebe mám stáhnout kalhoty?

Ivona si to namíří k Adamovi, ten ji zarazí.

Adam: Počkej... našel jsem řešení.

Ivona: Jaké?

Ledňák přestane tančit twist a opět si sedá na lehátko, je sám sebou uspokojený.

Adam: Pomůžesh Ledňákovi tak, jak jsme se domluvili a já zapomenu na to poslední jméno.

Ivona: Tak to dovolíme těm podvodníkům dále krást?

Adam: Raději se do toho nebudeme míchat...

Ivona: Je na tom seznamu.

Adam: Možná že dělá, stejně jako ty, všechno jenom pro naši vlast.

Ivona: Podvedl a vydírá premiéra?

Adam: Například. Nebo jeho ženu a syna. Líbí se mi tvoje odvaha nazývat věci pravými jmény. A tvé ambice.

Ivona: Vysmíváš se mi...?

Adam: Ani v nejmenším. Získala jsi seznam zkorumpovaných osob na těch nejvyšších postech... Teď sice umíráš strachy, ale nevzdáváš se.

Ivona: A co mám dělat?

Adam: Vezmi si ten seznam.

Vytáhne kazetu z kalhot. Ivona natáhne dlaň. Adam couvne.

Adam: Mičolu smažeme.

Ivona: Jak to?

Adam: Je to jenom pásek. Poslechneme si ho a po předposledním jméně spustíme nahrávání.

Ivona: To je manipulace s důkazy.

Adam: Neříkej, že jsi o tom nikdy neslyšela.

Ivona: Na přednáškách o metodách zločinců!

Adam: Jednou v partaji povýšíš a sama se staneš obětí docela malého vydírání...

Ivona: Co za to, když budeš mlčet?

Adam: Sex.

Ivona: S tebou teď a tady? (Vzdychá). No tak ať.

Adam: Děkuji, ale ne se mnou. S ním. Taková byla dohoda.

Adam ukáže na Ledňáka. Ivona se beze slova začne svlékat až nakonec zůstane jenom v tangách a podprsence. Když si ji začne svlékat, Adam ji zarazí.

Adam: (Rychle.) To stačí. Běž k němu.

Ivona přechází k Ledňákovi.

Adam: Kamaráde, podívej se, před tebou stojí Ivona Cudná. Můžeš se jí dotknout.

Ledňák natáhne ruku a položí svou dlaň na ňadro Ivony.

Ivona: Neměla bych si ho rovnou přiložit...

Adam: Jen klid, on hluboce spí.

Ivona: Ale přesto moc dobře ví, co dělá.

Adam: Kamaráde, co cítíš?

Místo odpovědi Ledňák rychle dýchá, olizuje si rty, a pak si pohvizduje.

Ivona: Takoví jsou všichni. Už jsi někdy viděl psa, když ucítil samici?

Adam: Fenu. Už jsem viděl. Nepřekázej. Kamaráde, představ si, že to, čeho se dotýkáš, je shnilým rajčetem.

Ivona: No, to je hustý!

Ledňákova dlaň důkladně ohmatává Ivonino ňadro.

Adam: To rajče leželo dlouhou dobu na smetišti, pod zářícím sluncem, a už se rozkládá...

Ivona: No ne...

Ledňák s výrazem odporu dlaň okamžitě stahuje a otírá si ji o tričko.

Adam: Dobře. A teď se zvedni a obejmi svou Ivonu.

Ledňák splní příkaz, znovu téměř jako psík.

Adam: To je zápach starého nemytého bezdomovce. Jabčák a denaturát, natrávené maso, pach zkažených zubů, rozkládajícího se potu a...

Ivona: To je velmi hustý... Tak dost!

Adam: Ještě slovo a pošlu ten pásek generálu Mičolovi sám! Kamaráde, řekni mi, co cítíš?

Ledňák: Proč se nemyješ, ženo?

Ivona: (S rozpaky) Když se probudí, tak mu budu taky tak smrdět?

Adam: Ale kdež. Bude jenom cítit všeobecný, avšak nevysvětlitelný odpor.

Ivona: Děkuji. Nemáte nějaké jemnější metody?

Adam: Jistěže mám. Ale trvaly by asi tak týden. Při vašem tempu *politického života* bychom se výsledků asi nedočkali.

Ivona: Přijdu o práci. Přece nebude chtít tak odpornou sekretářku.

Adam: Při tvém talentu a s tím seznamem v rukou najdeš zaměstnavatele dřív, než se naděješ.

Ivona: To je fakt. Ale je mi Ledňáka líto, mám ho ráda. (Vzdychne si.) Tak už to skonči.

Adam: Skončím, až budu chtít já.

Ivona: Samochvála smrdí.

Adam: Sedni si mu na kolena.

Ivona: Starý smrdící bezdomovec, který se rozpadá jak shnilé rajče?

Adam: To jsi celá ty.

Ivona si sedne na Ledňákova kolena.

Adam: Obejmi ho.

Ivona Ledňáka obejme, ten se však odvrací a zacpává si nos.

Adam: Dej mu pusu, ale jenom na tvář, aby se nám tady nepozvracel.

Ivona Ledňáka políbí. Právě v tomto momentu se otevírají dveře a vchází Brigita. Celá čtveřice strne. Ledňák však o tom neví. Adam získá duchapřítomnost jako první.

Adam: Kamaráde, na tvých kolenou sedí Brigita. Od této chvíle, při pohledu na ni budeš pociťovat silnou touhu.

Brigita: Co se tu, sakra, děje?

Adam: Pšššt... nebuď je, pacient by se mohl zbláznit...

Ivona rychle zareaguje na množné číslo „je“. Její pohled náhle znepřítomní a podobá se pohledu zhypnotizované osoby.

Brigita: Já se tu zblázním!

Adam: Pacienta to může i zabít!

Brigita: Já je zabiju sama! Nejdřív tu kurvu! Slez z mého muže!

Brigita zamíří k lehátku. Adam jí zastoupí cestu.

Adam: Brigito, jsou v hypnóze, nevidíš?!

Brigita: Vidím, že je ta flundra nahá!

Adam: Jaká flundra? Ivona Cudná je také mou pacientkou.

Brigita: Každá mladá je pro vás cudná, vy kurevníku. Na co si tu hraje?! Na hypnotický gruppensex?!

Adam: Cudná, to je příjmení, do prdele už! Brigito, ten pár... to znamená ta dvojice pacientů, tvůj muž a paní Ivona Cudná se léčí navzájem. Uklidni se, prosím, já ti to všechno vysvětlím!

Brigita: To bych prosila! Máš na to minutu! Pokud mě nepřesvědčíš, tak se s ním rozvedu, jako že je Bůh nade mnou.

Ivona se gesty ptá, co má dělat. Adam gesty, za Brigitinými zády, naznačuje, že má pokračovat v hraní zhypnotizované pacientky. Brigita si toho všimne.

Brigita: Co to děláš?

Adam: Komunikuji s pacienty! Překážíš mi.

Aby Brigitu přesvědčil, předvede Adam ještě několik magických gest, na které však reaguje jenom Ivona. Ale její pohyb na Ledňákových kolenou jej zaktivizuje.

Ledňák: Maruško, ukaž mi to, koupím ti zmrzlinku.

Brigita: Co to říkal?

Adam: Nic, to není důležité.

Brigita: Ty se vymlouváš, Adame! Říkal jsi, že se ta flundra jmenuje Ivona!

Adam: Ledňák se na chvíli vrátil do základní školy. Ta flundra Maruška byla z páté C.

Brigita: Prosím...?

Adam: Hned ti to vysvětlím. Posad' se. Nedívej se na ně... tak.

Posadí Brigitu zády k lehátku.

Adam: Mařenka... tedy vlastně Ivona je mou asistentkou.

Brigita: Od kdy máš asistentku?

Adam: Už týden.

Brigita: Přes týdnem jsi byl na dovolené.

Adam: No právě. A paní Ivona dokonale zvládla mé terapeutické metody.

Brigita: To vidím...

Adam: Brigito, prozradím tím sice své lékařské tajemství, ale vidím, že ti musím říct celou pravdu. Možná, že tě ta pravda zaskočí. (Udělá efektní pauzu) Ledňák tě miluje.

Brigita: Ano? To je překvapení! Tak proč sedí na kolenou mého muže jenom v kalhotkách?

Adam: A v podprsence.

Brigita: Podprsenky nenosím. Já to nemám zapotřebí.

Adam: Gratuluji. Byla jsi vždycky skvělá. Nedivím se, že ten bídák je pořád do tebe blázen. Proto se také rozhodl vyléčit se ze své... impotence. Něco takového je pro muže velmi stresující. Neustálé nervové vypětí, velká politika, zodpovědnost za svou stranu. Brigito, nevšimla sis jeho náhlého ochladnutí v intimní oblasti?

Brigita: Samozřejmě.

Adam: Tak vidíš! A od kdy?

Brigita: Od té doby, co se stal senátorem.

Adam: Už deset let? To je darebák.

Brigita: Před tím to chtěl každý den, teď už jenom obden.

Adam: (Zaskočený) Jak může mít ještě sílu na odskoky?

Adam vytřeští oči na ni a na Ledňáka. Ivona se na něho také podívá a je zaskočená. Brigita sleduje, kam se Adam dívá. Ivona rychle ustrne. Adam otáčí Brigitu.

Brigita: Jaké odskoky?

Adam: Odskoky...? Já jsem řekl odskoky?
Brigita: Neměl jsi, doufám, na mysli nějaké bokovky?
Adam: Kdepak. Myslel jsem na ty skoky... s padákem.
Brigita: Co? Ledňák...?
Adam: Nikdy se ti nesvěřil? To je asi vládní tajemství.
Brigita: Jaké tajemství?

Adam se rozpačitě zadívá na Ivonu, která mu gestikuluje. Kroutí rukama a předvádí vrtulník jak letí a pak padá na zem. Brigita se zvedá.

Brigita: Co to dělají?

Adam zachytí Brigitu, posadí ji zpátky na její místo zády k lehátku.

Adam: Táhne se to od doby, kdy spadl vrtulník s několika potentáty. Proto byl zahájen pro ústavní činitele parašutistický výcvik. Ledňák ti o tom nikdy neřekl?
Brigita: Ne. Je to nebezpečné?
Adam: V jeho věku? Velmi nebezpečné.
Brigita: Ledňák pro svou vlast dokáže udělat cokoliv.
Adam: Tak vidíš.
Brigita: Řekl jsi, pro ústavní činitele?
Adam: (Klade svou dlaň na její ústa) Pšššt! To je stranické tajemství! Připravují se nominace...
Brigita: Víím! Mele o tom už měsíc! Ale ani tak mu to nedaruju! Co má ta flundra na jeho kolenou společného z jeho skoky?
Adam: S impotencí...
Brigita: Ještě líp!
Adam: Už spadla na podlahu...
Brigita: Odpověz!

Adam si utírá pot z čela a snaží se ze sebe vydolovat poslední zbytky invence.

Adam: Samozřejmě. Sex jenom obden Ledňák považuje za počátky impotence.

Brigita: A ty léčíš mého muže tak, že mu dovoluješ provozovat sex se svou asistentkou? Máš mě za idiotku?

Adam: Ano. Ne, chtěl jsem říct, že ani za první ani za druhé!

Adam už evidentně neví, co má říct.

Adam: Má asistentka trpí panickým strachem ze sblížení. V dětství ji znásilnil otčím, který byl asi tak ve věku tvého muže. Člen strany, tak jako on. Ledňák slíbil, že mi pomůže. Poznal, že se dotýká jiných žen s odporem. (Bokem) Proboha, co to kecám...

Brigita: Mladších o pět let? To ti mám věřit?

Adam: Řekněme, že spíš o deset. Ona jenom vypadá tak staře...

Ivona vstane a znovu si sedá na Ledňáka, ostentativně, je vidět, že se jí předcházející dialog dotkl. Brigita se otáčí.

Brigita: Už na něm znovu sedí!

Adam: Učí se, že starší muži nejsou tak hrozní.

Brigita: Ano? A co se učí můj manžel?

Adam se přiblíží k Ledňákovi.

Adam: Kamaráde... na tvých kolenou sedí Brigita. Řekni nám, co cítíš...

Ledňák: Staré rajče, nemytý bezdomovec páchnoucí jabčákem a jahodovicí...

Brigita: Prosím?!

Adam: Jahodovice, to je pálenka...

Brigita: Bezdomovec?! Kam ta tvoje hypnóza směřuje? Budeš litovat, slibuju! Okamžitě ho vzbud'

Ledňák: Brigito, proč si nečistíš zuby?

Adam: (Rychle) Teď na tobě sedí Ivona.

Ledňák: Moje milenka?

Adam: Moje milenka!

Brigita: Co to řekl?

Adam: Personifikace s terapeutem. Zdá se mu, že je mnou.

Brigita: Říkal si, že je to tvá asistentka.

Adam: Asistentka a pacientka!

Brigita: A milenka?

Adam: Samozřejmě! Lež vyplave nahoru jako olej na vodu, a tak jsem se rozhodl, že nikdy nebudu lhát, do prdele už! Asistentka, pacientka i milenka! Už toho mám dost!

Brigita: Neřvi, ještě tě uslyší. Myslela jsem, že jsi čestný muž.

Adam: Až do dnešního dne jsem si to myslel taky...

Adam si sedá na lehátko a je evidentně vyčerpaný.

Adam: Necháš si to jenom pro sebe? Ve jménu našeho dlouholetého přátelství?

Brigita: Zkusím to. Ale ať ta flundra vstane z mého muže, beru si ho domů. Jeho impotence s frekvencí jednou za dva dny je už i tak velmi vyčerpávající...

Hned, co to dopoví, strčí Brigita do Ivony. Překvapená Ivona padá na zem. Adam znepokojeně vyskočí.

Adam: Počkej, musím ho probudit. Oba musím probudit!

Brigita: Tak dělej.

Adam: Brigito, ty u toho nemůžeš být. Leden by mi to nikdo neodpustil. To je otázka důvěry ke svému psychoterapeutovi.

Brigita: Mám odejít?

Adam: Přinejmenším do vedlejšího pokoje.

Brigita: Na rohu je obuvnictví. Ať se tam Ledňák staví za pět minut.

Adam: Za deset.

Brigita: Doporučuju mu, aby se neopozdil...

Zvedá se a odchází. Ivona chvíli čeká, pak se zvedne a začne se rychle oblékat. Adam vyčerpaně sedí.

Ivona: Ty moje bledé kuřátko!

Adam: Už ses vyléčila z touhy po manželství s ním?

Ivona: Setkat se s ní ještě jednou, třeba u soudu... děkuju pěkně!

Adam: Tvoje závěry mě velmi těší. Jednomu ale nerozumím.

Ivona: Čemu?

Adam: Jak může mít každý měsíc jinou milenku a přitom ještě obden spát s vlastní ženou. To je snad kouzelník...

Ivona: Závidíš mu?

Adam: Tu jeho hyper potenci? Ne, děkuji.

Ivona: Pokud jde o pana senátora, pravdou je jenom jedno. S žádnou ze svých milenek se ještě nevyspal.

Adam: Prosím?

Ivona: Svádí, flirtuje, dělá dojem, rozdává dárečky, bere je na zahraniční výlety, opíjí je vínem, pronajímá hotelové pokoje...

Adam: A...?

Ivona: Pak pošle květiny, bonboniéru a už se neobjeví.

Adam: Nikdy?

Ivona: Nikdy.

Adam se hlasitě rozesměje.

Ivona: To není k smíchu.

Adam: Musí to být velmi iritující...

Ivona: Nesmírně.

Adam: Co za tím je?

Ivona: Nic tě nenapadá?

Adam: O to, aby udělal dojem?

Ivona: Správně.

Adam: Dělá si problémy, provokuje ženy, svádí takové atraktivní typy, jako jsi ty, aby dělal dojem svůdce, a proč?

Ivona: Aby na něho jeho kolegové něco měli.

Adam: Moment, moment... Kdyby byl opravdu tak chorobně poctivý, mohl by být ostatním nebezpečný...

Ivona: A tak aspoň předstírá náklonnost ke druhému pohlaví...

Adam: Která ho však každou chvíli může zkompromitovat v očích jeho ženy...

Ivona: Které se panicky bojí.

Adam: A nebo také před veřejností...

Ivona: Stačil by výlet nějakého paparazziho, který udělá fotografie při společné večeři...

Adam: Kdo uvěří, že je ta romance non consumata?

Ivona: Voilá.

Adam: A tak se jej jeho kolegové nemusí bát. Věří mu a sestavují pro něj seznamy s čísly svých tajných kont...

Ivona: Černých...

Adam: Černých bankovních kont. Konta separata.

Dívají se na sebe.

Adam: S tebou se dobře dedukuje. Nechceš se stát mou asistentkou?

Ivona: Tvou taky. Budeš pro nás pracovat?

Adam: Já a v nějaké partaji? Nikdy. Ale mohl bych tě pozvat na večeři. Bezpartajní.

Ivona: S radostí přijímám.

Adam: Jsem z toho zaskočený. Dovolím ti trochu slídit.

Ivona: A já zase pátrat v mém podvědomí.

Adam: Nemůžu se dočkat. Dej mi telefonní číslo a považuj mé pozvání za závazné! Teď se musím zabývat panem senátorem. Ale než odejdeš, mám obrovskou touhu tě políbit.

Ivona: Nejsem tvou pacientkou.

To byla výzva. Adam k ní přistoupí, obejmě ji a políbí. Oba si při tom vzájemně prohledávají kapsy. Odskakují od sebe, když to ucítí.

Ivona: Co to bylo?!

Adam: Kazeta!

Stojí naproti sobě, Adam s CD, Ivona s magnetofonovou kazetou.

Ivona: Dej mi to.

Adam: Když mi dáš kazetu!

Ivona: To jsou důkazy pro trestní stíhání!

Adam: Aby došlo k trestnímu stíhání, musí dojít k udání!

Ivona: To je kopie. Zfalšovaný disk.

Adam: To ne. Takové disky jsou zabezpečeny proti kopírování! K žádnému expertovi jsi to určitě nezasla, ta to jsi příliš ambiciózní. Chtěla jsi ta jména mít jenom pro sebe!

Ivona: Dej mi to, nebo budeš litovat!

Chce nakročít k němu. V tu chvíli Adam vytáhne CD a naznačuje, že je okamžitě přelomí. Ivona se zarazí.

Ivona: Nedělej to!

Adam: Raději ten disk zničím, než abych dovolil zničit kariéru mého přítele! Jeho politickou kariéru!

Ivona: Nejde o kariéru! Jde o naši vlast!

Adam: To ti tak věřím!

Ivona sáhne do saka a ukazuje legitimaci.

Ivona: Tak dobře. Jsem důstojníkem bezpečnostní služby ministerstva vnitra.

Adam překvapeně otevírá ústa, ale hned je zase zavře.

Adam: A tomu mám věřit?

Ivona mu podá legitimaci.

Ivona: Poručík Ivana Cudná.

Adam: Do prdele...

Adam udělá několik kroků a musí si všechno promyslet.

Adam: Tak proto... to judo a karate?

Ivona: Hmmm...

Adam rezignovaně vzdychne. Ukáže na Ledňáka, který stále spí s dětinským výrazem ve tváři.

Adam: Je s ním konec?

Ivona: To záleží na tobě.

Adam: Ten disk...

Ivona: No právě.

Adam: Pokud vím, Ledňák je poctivý...

Ivona: Asi jako dívčí slza. Ale spolupracuje s gangem.

Adam: Před chvílí jsi to nazývala stranou.

Ivona: Z operativních důvodů.

Adam: Aha, tak z operativních důvodů jsi chtěla mít poměr se senátorem Ledňákem?

Ivona: To taky. Jenomže ho miluji...

Adam: To je zajímavé. A není to proti předpisům?

Ivona: Osobní city? Nejsme nestvůry.

Adam: Nechat se pozvat na večeři, dávat mi francouzáky, to jsou operativní důvody?

Ivona: Ne, osobní...

Adam: A osobně jsi mi vytáhla z kapsy tu kazetu.

Ivona: A ty disk! Skvělý výkon!

Adam: Jakýpak výkon! Šlo mi jenom o mého přítele!

Ivona: A mně o mou vlast!

Adam: Agent a podvodnice!

Ivona: Terapeutický lhář! Svádí dívku svého kamaráda, kterého uspal! V jeho přítomnosti! Tomu říkám lékařská etika!

Adam: Moment... kdo koho podvádí? Já jsem specialista, milá slečno, a mám oči.

Ivona: Už jsem viděla hodně specialistů ve tvém věku... Ještě štěstí, že neběháš za školačkami!

Adam: Máš velké štěstí, že umíš judo!

Ivona: A karate...

Adam: Vzpomínám si. Mohl bych ještě chvilku přemýšlet, než mě zabiješ?

Ivona: Tak si pospěš. Časový limit už vypršel.

Adam: (Vzpomene si) Brigita...

Chodí po pokoji sem a tam. Ivona krouží kolem něho. Sleduje ho.

Adam: Sedni si, rozptyluješ mě. Byla bys tak laskavá?

Ivona si s nechutí sedá. Adam se před ni postaví, vytáhne CD a ukazuje jí je.

Adam: Shrňme si všechny fakta, protože se mi už v hlavě všechno plete.

Ivona: Mně taky.

Adam: Na tom disku je seznam, který obsahuje čísla bankovních kont na nějakých ostrovech...

Ivona: Souhlasí.

Adam: Nepřerušuj mě, teď mluvím já. Konta patří Ledňákovým stranickým kolegům. Jsou tam taky tajná hesla, ale všechna konta jsou anonymní.

Ivona kýve hlavou. Adam mluví stále pomaleji.

Adam: Takže u nich žádná jména nejsou. Ta jména nám sdělil Ledňák a jsou nahraná na té kazetě. Když budeš mít kazetu i disk, budeš moci nahlásit, že jsi splnila svůj úkol. Tví nadřízení pak všechny Ledňákovy kolegy pozatýkají, takže dojde k vládní krizi, nebo je budou držet v hrsti, a budou čekat na důvod k zásahu...

Ivona chce něco říci, ale Adam ji gestem utiší.

Adam: Jen klid, odpočiň si, teď mluvím já. Nejsi z toho sledování, udávání a pátrání trochu unavená...?

Ivona: (Jakoby ze spánku) Jsem.

Adam: To není nic divného. Jsi jenom mladou ženou, která vykonává povolání nad její síly... a potřebuješ si odpočinout.

Ivona: Hmm.

CD v Adamových rukou začne na Ivoninu tvář házet „prasátka“. Ivona zavírá oči a s úsměvem se lehce protahuje.

Ivona: Je mi tu u tebe velmi příjemně...

Adam: Uvolni se... nemusíme nikam spěchat. Slyšíš můj hlas a cítíš se dobře, je to tak?

Ivona: Hmmm.

Zavírá oči.

Adam: Chce se ti spát a je cítíš se velmi dobře... spi... spíš.... (Mává dlaní před tváří Ivony, ale ta nereaguje.) Až napočítám do tří, otevřeš oči a budeš vykonávat moje příkazy. Pak si nebudeš nic pamatovat. Slyšíš mě?

Ivona: Ano.

Přichází k Ivoně a bere jí z dlaní magnetofonovou kazetu. Pak se přibližuje k Ledňákovi, který celou dobu ležel na lehátku a nepřítomným výrazem a dětinským úsměvem na tváři.

Adam: Jedna, dvě tři, Ledňáku, vzbud' se!

Ledňák se budí.

Ledňák: Co, kdo... kde to jsem?

Adam: Ve své zemi... v roce (řekne aktuální datum).

Ledňák: Nechci.

Adam: Chtěl by ses vrátit do časů svého mládí? Kolik stran po tom touží, tak do nich vstup!

Ledňák: Proč jsi tak ironický?

Adam: Právě jsem se dozvěděl, kdo mě tehdy na základce udal...

Ledňák: Kdy? Kdo?

Adam: Ve čtvrté B. Ty.

Ledňák: Zbláznil ses? (Podívá se na Ivonu.) Co jsi jí udělal?

Adam: Paní poručici? Nic. Ale stačilo málo a už bychom spolu šli...

Ledňák: Poručice...?

Adam: BSMV.

Ledňák: Nevěřím.

Adam beze slova vytáhne Ivoninu legitimaci. Ivona ucítí Adamovu dlaň, zachytí ji a položí si ji na sebe.

Ivona: (Toužebně) Adame... tak už pojď...

Ledňák: A sakra! Když jsem spal, tak si ji svedl!

Adam: To nebylo tak těžké... zvláště, když jsi mi při tom tak pomáhal. Děvče je velmi vyhladovělé. Podívej se.

Podává Ledňákovi její legitimaci. Ledňák čte, a zaraženě se na Adama podívá.

Ledňák: To je jasné spiknutí! Je po mně!

Adam: To je možné. Těší mě tvá manželská věrnost, ale nemám ponětí, jak se z toho všeho dostaneš.

Adam ukáže na CD.

Ledňák: Tak ti řekla všechno... o mých záletech.

Adam: Jdi k čertu, kamaráde! Hrozí ti obvinění z korupce a ty se staráš o svou pověst Dona Juana?!

Ledňák: Vybuďoval jsem si na ní svou reputaci a kariéru...

Adam: Něco se ti popletlo v hlavě. Pokud vím, tak jsi svou kariéru zahájil po prvních svobodných volbách. Skoro každé straně chyběli takoví lidé, jako jsi ty, bez zvláštních přání a bez komunistické minulosti. Vytáhli tě z kotelny.

Ledňák: Zpočátku to stačilo. Ale nějakou minulost člověk mít musí.

Adam: Aby na tebe taky něco měli?

Ledňák: Správně.

Adam: To už je tvůj problém, ty stranický Casanovo. Co uděláme s těmi důkazy a s paní poručicí?

Ledňák: Řekl jsem jména našich spolužáků?

Adam: Ano, ale bohužel i s Mičolou.

Ledňák: Sakra! To jsi mě nemohl zarazit?

Adam: Zkoušel jsem to. Ale ta tvoje poručice má vyšší IQ, než my oba dohromady.

Ledňák: Mičola jí ukáže... vyletí na hodinu nebo dopadne ještě hůř! Bezdůvodně donášet na svého šéfa!

Adam: No právě! Když zničíme CD i kazetu, dá výpověď. Je s ní těžká práce. Má nějakou posedlost sloužit vlasti.

Ledňák: Kde se to v ní vzalo?

Adam: Ten patriotismus?

Ledňák: No...

Adam: (Křčí rameny) Čert ví. Možná, že je to nějaký virus... už jsem to viděl, postihuje to hlavně mladé.

Ledňák: V mé partaji jsme měli jenom přeběhlíky.

Adam: Takoví, jako ona, tě nakonec dostanou. Mohlo by mi to být jedno, ale přes tebe se dostanou ke mně...

Ledňák: Říká se tomu spoluviník...

Adam: Nemusel jsi mě udávat!

Ledňák: Před čtyřiceti lety!

Adam: Na lustrace není nikdy pozdě! Ztichni, přemýšlím. (Podívá se na Ivonu) Co kdybychom ji...

Přejede si prstem po čele, Ledňák se na něho ustrašeně dívá.

Ledňák: Zbláznil ses? Co uděláme s tělem?! Nejsem příznivcem podřezávání a odnášení těl v neckách.

Adam: Myslel jsem, co kdybychom ji zbavili paměti, ty balvane.

Ledňák: Ty jsi mě ale vyděsil! Zbavit paměti? Zvládneš to?

Adam: Můžu to zkusit.

Ledňák: Zbavíš ji všech nežádoucích vzpomínek?

Adam: Jak bude potřeba.

Ledňák: Nech jí silný sexuální pud, dále pak kuchařku a vzpomínky na četbu krásné literatury.

Adam: To je ve tvých očích ideální žena?

Ledňák: Milenka.

Adam: Jsi opravdu romantický.

Adam se přibližuje k Ivoně.

Ledňák: (Vystrašeně) Chceš tady dělat lobotomii? Nepotřebuješ chirurga? Neměl by sis napřed umýt ruce?

Adam: Prosím tě, neblbni! (Ivoně) Raz dva tři, otevři oči.

Ivona otevře oči. Je v hypnóze.

Adam: Ivono, jakmile se dotknu tvého těla, okamžitě zapomeň na všechno, co se tu stalo, od té chvíle, kdy jsi sem vešla. Rozumíš mi?

Ivona: Ano.

Adam: Pozor... (dotýká se čela) Zapomeň, že jsi sem přišla, zapomeň proč jsi sem přišla, zapomínáš, koho jsi tu potkala a co jsi tu slyšela.

Ivona: Zapomínám...

Ledňák: Skvěle!

Adam: Ticho... Ivono, je tvoje hlava prázdná a čistá?

Ivona: Ano.

Adam: Vzpomínáš si na ta jména, která ti Ledňák řekl?

Ivona: Kdo je to Ledňák?

Ledňák: No ne... trochu jsi to přehnal.

Adam: Nevadí... tak si to zopakuj. Prostě ji svedeš ještě jednou. Začneš s ní znova.

Ledňák: Tak to se mi líbí. Jsi skvělý!

Ivona: Adámek, Bílek, Černá, Diamantová, Damek, Fiala, Novák, Pšcolková, Rudolfová, Surý, Těžký, Válek, Vlček, Zemanová, Mičola...

Ledňák: Do prdele!

Ivona: Křestní jména taky?

Adam: Ne, to stačí.

Ledňák: Buď má speciální výcvik a nebo ta tvoje hypnóza stojí za hovno.

Adam: Určitě je speciálně vyškolená. Je to super agentka, dokonalý stroj.

Oba zmlknou, Ivona na ně udělala silný dojem.

Ledňák: Ta se nezamiluje jen tak do někoho.

Adam: Určitě. Běž k ní.

Ledňák: Proč?

Je vidět, že se Ledňák Ivony trochu bojí.

Adam: Jen pojd' blíž... ještě blíž.

Ledňák jde opatrně k Ivoně a blíží se k ní. Náhle se nad ní zastavuje s výrazem odporu.

Ledňák: Co to je? Co to je? To je strašné, nedokážu se na ni ani podívat!

Couvá s pokřiveným obličejem.

Adam: Ta moje hypnóza není až tak úplně na hovno.

Ledňák: Cos mi to udělal...?

Adam: Je to pro tvé dobro.

Ledňák: Už s ní nebudu moci nikdy nic mít...?

Adam: Ani s žádnou jinou. Jenom s kamarády.

Ledňák: Co?!

Adam: Dělal jsem si legraci.

Zvuk výtahu.

Adam: Brigita se vrací!

Ledňák: Moje žena?! Vrací?! (Rozběhne se ke dveřím aby utekl, ale ihned zjistí, že ústupová cesta už není volná, a tak se vrací.) Byla tu?!

Adam: Osobně.

Ledňák: Co viděla?!

Adam: Jak ti polonahá Ivona sedí na kolenou.

Ledňák: Ty jsi ji sem zavolał?

Adam: Já nejsem udavač.

Ledňák: Ježíš Marjá! Jak jsi jí to vysvětlil?

Adam: Zkoušel jsem všechno možné. Riskoval jsem svou kariéru díky přátelství se zrádcem.

Ledňák: Nech toho! Věřila ti?!

Adam: Jestli zešílela...

Kroky za dveřmi.

Ledňák: Proboha, nejsem tady! Co mám dělat... pomoz mi!

Adam: Předstírej, že pořád spíš, já už něco vymyslím.

Ledňák běží k lehátku, sedá si na ně a zavírá oči.

Adam: Oči měj otevřené.

Ledňák rychle otevírá oči. Dveře se otevírají a vchází Brigita. V rukou drží tři krabice od bot.

Brigita: Deset minut uplynulo... a ještě mnohem víc. Co se tu děje?

Adam: (Ukazuje na krabice) Neztrácela jsi čas, Brigito.

Brigita s uspokojením pohlédne na krabice a pak je položí na stůl.

Brigita: Malá investice. Vidím, že se ta flundra už oblíkla. V hypnóze?

Adam: To je velmi důležitá součást hypnózy... vědomá koordinace alter ego dominatis credentialis.

Brigita: Nechej toho čarování. Ledňák pořád spí?

Adam: Jako dítě.

Brigita přichází k Ledňákovi a mává mu dlaní před nosem. Ledňák to s velkým úsilím vydrží a má vytřeštěné oči.

Brigita: Vypadá stejně blbě, jako při televizních přenosech ze senátu. (Obrací se k Adamovi) Tak povídej.

Adam: Prosím?

Brigita: Nepros mě a vyklop to. Co a jak... od začátku.

Adam: To je lékařské tajemství. Nesmím.

Brigita: Můžeš, můžeš... Pokud se nechceš s klidným svědomím dívat na konec svého kamaráda.

Adam: Jak to víš?

Brigita: Já... jak to vím? Zním ho třicet let! Je na něm vidět, že strachy skoro umírá. Už měsíc.

Adam: Nic ti neřikal?

Brigita: Ještě jsem na něho neuhodila tak, jak je třeba. Koupila jsem si boty, uklidnila jsem se a teď mi to všechno vyklopíš.

Adam hluboce vzdychá.

Adam: Dělán to jenom s ohledem na naše dlouholeté přátelství...

Brigita: Nech si ty kecy.

Adam: Leden se zapletl do takové nepříjemné záležitosti.

Brigita: Nic nového pod sluncem. Copak se dá politika dělat jinak?

Adam: Jde o ženu a státní tajemství.

Brigita: On mi s tou flundrou zahýbá?

Adam: K ničemu nedošlo...

Brigita: To by ještě tak scházelo!

Adam: Nerozumím.

Brigita: Tady není čemu rozumět. Sama jsem mu to navrhnula.

Adam: Ty?

Brigita: Báł se, že nemá žádná slabá místa.

Adam: Aby na něho něco měli?

Brigita: Ano. Tak jsem mu řekla... když se ti tak líbí ty mladé holky a já to na tobě vidím, tak je začni svádět doopravdy.

Adam: To byl tvůj nápad?

Brigita: Kamaráde, celý Ledňák, to byl můj nápad. Kým vlastně byl?

Adam: Učitelem biologie.

Brigita: No právě. Dá se z toho žít?

Adam: Špatně?

Brigita mává rukou.

Adam: Tak ty jsi ho přesvědčila, aby začal balit holky a nebála ses, že to jednou zajde tak daleko?

Brigita: Tak vidíš, jaký je to podrazák. Aby ještě zvládnul nějakou jinou, když to má se mnou každý druhý den?

Adam: Asi tak.

Brigita: Ledňák je těžší případ. Není jen tak hrk frk a nic. No však víš. Když má ženská doma třicátníka, tak ho musí používat denně. Čtyřicátníka tak ob den a po padesátce tak jednou dvakrát týdně. Ať si potom zkusí ještě chodit za nějakou jinou... Kdyby všechny baby jenom trochu přemýšlely, tak by nebylo tolik záletníků a manželských podvodů, to si můžeš být jistý.

Adam: Teď už máme i viagru.

Brigita: Zkoušel jsi to?

Adam: Ještě ne.

Brigita: Je to, jako kdybys nějakým cizím klackem zaháněl krávy do ohrady.

Adam: Brigito!

Brigita: No co? Takové konkurence se nebojím. To je ta jeho?

Adam: Ano.

Brigita: Tak proč jsi tady motal něco o asistence, pacientce, milence...?

Adam: Slíbila jsi, že to nikomu neprozradíš.

Brigita s politováním kroutí hlavou.

Brigita: Ty nevíš, jak vypadá diskrétnost po našem?

Adam: Ty to řekneš čtyřem kamarádkám pod přísahou, že to nikomu nesmí prozradit. Kamarádky to pod přísahou řeknou svým partnerům, kteří to potom u piva v hospodě a bez přísahy řeknou každému, koho potkají.

Brigita: No... už jsem tě měla za naprostého vola. Tak už vyklop, co je to za státní tajemství.

Adam: Kolegové svěřili tvému muži CD s tajnými čísly kont spolu s hesly k nim.

Brigita: (Kývá hlavou) Na Bahamách. Kolegové z partaje.

Adam: Přesně tak.

Brigita: Zatraceně... říkala jsem, aby se do toho nepletl! To pro něho nic není.

Adam: Neměl jiné východisko. A přitom jsou na těch kontech údajně směšně malé sumy.

Brigita: Kolegové mají Ledňáčka za naprostého naivku a to je jeho štěstí, ale ty? Malé sumy...

Brigita si ťuká výmluvně na čelo.

Adam: Přece to není žádný hlupák. Má IQ skoro sto padesát.

Brigita: Chlapi si vymysleli IQ a ženské mají rozum. Já jsem v životě potkala už tolik inteligentních hlupáků, že mi tu nevykládej o nějakém IQ, ano? Co je s tím seznamem?

Adam: Dal jej Ivoně.

Brigita: Té flundře?

Adam: Říkal, že to udělal z lásky.

Brigita: To určitě... musela ho pěkně ožrat.

Adam: Počkej. Vždyť ty sama jsi ho přemluvila, aby začal flirtovat s mladšími, tak proč jim teď říkáš flundry?

Brigita se na něho pozorně zadívá.

Brigita: Adámku náš... mám takový pocit, že ti ta slečna padla do oka.

Adam: To nemá žádný význam...

Brigita: Samozřejmě, jen diskrétně, vždyť jsme se domluvili. Co dál.

Adam: Ivona je poručicí bezpečnostní služby ministerstva vnitra.

Brigita: Ta čubka!

Adam: Brigito!

Brigita: Řekla jsem čubka a ne flundra. Počkej! Nech mě přemýšlet!

Brigita vstane a prochází se po pokoji. Ledňák ji očima sleduje, ale Adam mu dá gestem najevo, aby toho nechal.

Brigita: Dá se nějak ošidit?

Adam: Má silnou patriotickou motivaci.

Brigita: Jakou?

Adam: Patriotismus... láska k vlasti. Hus, Žižka, Komenský...

Brigita: (Přeruší jej) Vím, vím, nech toho! (Podívá se na Ivonu) Tak to je těžký případ.

Adam: Beznadějný. Ale s přibývajícím věkem se to spraví.

Brigita: Nebo za odpovídající sumu.

Adam: V tomto případě o tom dost pochybuji.

Brigita: Musíme to urychlit.

Adam: Jak urychlit?

Brigita: Musím si zavolat.

Brigita otevře kabelku a vytáhne mobil. Zkouší naťukat číslo, ale nejde jí to.

Brigita: Ztraceně, zase to nefunguje... Podívej se, dal mi nový telefon.

Ukazuje jej Adamovi.

Adam: Máš zamknuté klávesy.

Odemkne klávesy.

Brigita: Á, děkuji. (Odejde bokem, čeká na vyzváněcí tón, naváže spojení) Maruška? Tady je Brigita. Jak se máš? Jak dopadly Michalovi ty zkoušky? (Poslouchá) Ledňák bude za týden v New Yorku, možná mu budeš chtít něco dát, aby to tam odvezl. A propó, Anka přivezla ty hodinky od Bulhara. Potkáme se v pizzerii, ukážu ti je. Maruško, poslyš, miláčku, musíme trochu urychlit to, o čem jsme se minulý týden bavily! No však víš... Mám tady takový problém... s těmi Bahamami. Tak znova... ztracení fízlové! Nevím ještě, jestli jsou to ti samí, co posledně, nebo už zas nějakí noví. Přes telefon nemůžu, ale musíme se potkat co nejdřív. Můžeš? Co? Právě se hádají? Zatelefonuješ Lence? Jsi skvělá... (Poslouchá) Buď klidná, Míšovi nikdo nezkriví ani vlásek na hlavě, pojedou na nějakou služebku! Co? (Poslouchá) Dej pokoj, jaká komise, uklidni se! Už voláš? Jsi můj miláček. Jdeš na ten banket na ambasádu? Jen mi řekni, co si na sebe dáš, abych se zase nemusela jet domů převlíknout. (Směje se) Maruško, líbám tě, miláčku, musím běžet! Zavolej hned, jak to přepíšeš pro mýho starýho! Však uvidíš, všichni budou

spokojení, vždyť ho znáš! Líbám tě, pa, pa, pa, miláčku, tak pa! (Končí spojení) A je to zařízené.

Adam: (Udělal to na něj silný dojem) Co?

Brigita: Dostala jsem ho z toho.

Adam: Jak?

Brigita: Dostane kopanec nahoru. Nikdo ho nepodrazí.

Adam: Kopanec?

Brigita: Tak se tomu říká. Můžeš ho probudit.

Adam: Ji taky?

Brigita: S ní ještě chvílku počkej. Čím míň toho bude vědět, tím líp, ne?

Adam: Jistě. A co ten seznam kont?

Brigita: Dej mi ho. U mě bude v bezpečí. Založím nadaci pro opuštěné děti. Jen ať se ti darebáci diví, jak jim vyčistíme konta.

Adam: Copak ti dovolí vybělit jim konta?

Brigita: A kdo se jich bude ptát? Říkal jsi, že známe kódy a hesla.

Adam: Anonymních účtů.

Brigita: To úplně stačí.

Adam: Sakra... že jsem na to nepřišel!

Brigita: A mohl ses stát milionářem, že? Říkala jsem ti, že IQ a rozum jsou dvě naprosto odlišné věci. (Popleská Adama po tváři) No, nemusíš se urážet. V tvém případě můžeme hloupost definovat jako poctivost. Ale dávej bacha, abys neudělal ještě větší blbost!

Adam: Teď už je mi všechno jedno.

Adam jí předá CD.

Adam: Prý je to jediný exemplář.

Brigita: To určitě. Kdyby se rozbil, tak by kolegové ztratili milióny, je to tak?

Adam se na ni hloupě podívá.

Brigita: Ledňáčkovi to tak ještě mohli namluvit, protože je strašně ješitný a chce být důležitý, ale že ty tomu věříš. Jediný exemplář...

Brigita udiveně kroutí hlavou.

Adam: Tak proč?

Brigita: Proč mu to dali Aby se bál a cítil se jako jejich spoluviník. Máš pravdu, to je jediný exemplář v celé zemi... můj Ledňáček. Nestací, že z toho nic nemá, ale dokonce se do toho ještě namočil. Probud' ho.

Brigita schová seznam do kabelky. Adam přistupuje k Ledňáčkovi.

Adam: Kamaráde, až napočítám do tří, tak se probudíš a nebudeš si pamatovat na nic, co tady bylo řečeno... rozumíš?

Ledňák: Ještě to tak.

Brigita se na ně podezřívavě zadívá.

Adam: Raz, dva, tři.

Ledňák předstírá, že se právě probudil, dívá se na Brigitu.

Ledňák: Brigito? Co tu děláš? Jak jsi věděla, kde jsem?

Brigita: Tak proč jsem ti asi kupovala ty hodinky s GPS?

Ledňák: (Překvapeně se podívá na své hodinky.) Moje hodinky... Tak ty mě sleduješ přes satelit?

Brigita: Ty jsi můj zázrak techniky. Jdeme.

Zazvoní Ledňáčkův telefon. Vytahuje jej z kapsy.

Ledňák: Haló? Ano, to jsem já. (Poslouchá a změní výraz tváře, dívá se na Adama a Brigitu) Co? Ne... to nemůžu přijmout...

Brigita: Ale můžeš...

Ledňák: (Do telefonu) Chvilíčku. (Zakrývá mikrofon, Brigitě) To jsi zařídila ty?

Brigita mu dá gestem najevo, aby s ní nediskutoval.

Ledňák: (Do telefonu) Musíme si o tom promluvit, to je vážné rozhodnutí... (Poslouchá) Jak to odhlasované. Beze mě? (Poslouchá) Tak dobře, já se tam stavím.

Ledňák vypíná telefon. Je vidět, že je v šoku.

Ledňák: Brigito, jak dlouho se kolem toho motáš?

Brigita: (Křčí rameny) Samo se to zamotalo. Od té doby, co vyhodili Bolka, Míšu a Slávka. Na někoho to padnout muselo, ne?

Adam: Budeš velvyslancem?

Ledňák: Ještě něco horšího.

Adam: Ministrem?

Ledňák: Ještě horšího.

Brigita: Na zítřejším zasedání poslanecké sněmovny bude Ledňák navržen do funkce premiéra.

Adam: Co...?

Brigita: A důvěru dostane. To si pište, že můj Ledňáček důvěru dostane.

Brigita dá pusu Ledňákovi, který se dívá přes její ramena na Adama. Oba jsou v šoku.

Adam: Ty jsi to zařídila před chvilkou... s Maruškou?

Brigita: Nepřeháněj. Uvažovalo se o tom už měsíc. Tak se to jenom trošku uspíšilo.

Adam: S Maruškou a Lenkou?

Brigita: Když se naši staří mezi sebou hádají jako psi, někdo se přece místo nich musí domluvit, je to tak? Nějak to už vždycky dopadne.

Adam: Je mi špatně.

Brigita: Nebuď tak sexistický... jako psychoterapeut musíš vědět, že my ženy neztrácíme hlavu ani v té nejsložitější situaci. No tak, Ledňáčku, jdeme. Musíš si přece připravit svůj první projev, ano?

Adam: Vždyť se přece nevyzná ani v ekonomice, ani v právech, neumí navazovat kontakty, mimo tebe...

Brigita: A o to jde, Adámku, právě o to jde.

Adam: Biolog premiérem? Učitel ze základky?

Brigita: Správně. Chemik, elektrikář, rolník, biolog... samí vzdělaní lidé.

Ledňák: (Slabým hlasem) To bude můj konec.

Brigita: Nepřeháněj... ty to vydržíš. Vydržel jsi to až dodneška, tak se teď z toho nepoděláš. Tvoje Brigita bude u tebe, všechno zařídíme, jak, co, kde a s kým. Tak pojď už, ty můj malý premiérku.

Adam: Historie čeká...

Brigita políbí Ledňáka na čelo a vyprovází jej. Odcházejí. Adam zůstane osaměle stát. Dveře se popět otevřou a vrací se Brigita.

Brigita: Za půl roku bude další vládní krize... Lenka mi to slíbila. Musím ho začít odvykat.

Adam: Od pocitu jak chutná moc.

Brigita: Správně. Nechci, aby mu to stouplo moc do hlavy. Ještě by si začal vyskakovat a teprve potom by se všechno podělalo. Ale Adámku... to je tajemství.

Adam: Čestné slovo. Kdyby se o tom svět dozvěděl...

Brigita: O svět vůbec nejde, hlupáčku. Obamova žena, to je nic? Jde mi o naši Matičku Stověžatou, tady by to nemuselo dopadnout dobře, rozumíš?

Adam: Samozřejmě. Ani muk. Lidé musí věřit na demokracii.

Brigita: Jsi správný chlap. Nikdy jsi nepomýšlel na nějaké ministerské křeslo? Ty, takový bezpartijní specialista...

Adam: (Slabým hlasem) Brigi, běž už, prosím tě...

Brigita: Jakmile změníš názor, víš, komu máš volat.

Adam: Vím.

Brigita: Tak ahoj.

Adam: Ahoj.

Brigita odchází. Adam si sedá bokem ke spící Ivoně.

Adam: Hus, Žižka, Komenský... (vzdychá) Kdyby tak aspoň mně někdo zhypnotizoval... na několik let. (Chvilku se soustředí) Poručíku Cudná jedna, dvě tři... vzbud' se, hrají hymnu!

Ivona se probouzí. Jakmile přijde k vědomí, vyskočí.

Ivona: Rozkaz! Co se děje? Kde je Ledňák?

Adam: Je po tvém zásahu, sluníčko.

Ivona: Co? A můj seznam?

Adam: Převzaly ho všechny tajné služby, které máme.

Ivona: Kdo... kdy? Byli tu? Co se to se mnou dělo? Zhypnotizoval jsi mě!

Adam: Musel jsem tě z toho nějak dostat.

Ivona: Pro koho pracuješ?!

Adam: Až do dneška jsem si myslel, že pro sebe. Teď vidím, že pro svou vlast.

Ivona: (Vzpomíná si) Mičola... už si vzpomínám. Musím podat hlášení!

Chce odejít, ale Adam ji zadrží.

Adam: Mičola, to je malý Edík.

Ivona: Jaký Edík.

Adam: Tak se mu říkalo. Ale paní Mičolová může prosadit velké věci...

Ivona: Paní Lenka?

Adam: Začíná mi být leccos jasné.

Ivona: Ničemu nerozumím. Pomohl jsi Ledňákovi, aby se z toho dostal, někomu jsi předal CD... budeš se z toho muset zodpovídat!

Adam: Nemyslím. Na tvém místě bych jim taky odpustil.

Ivona: Nikdy, za ten seznam musí dostat trest!

Adam: Už je potrestali. Museli dát všechno na sirotky.

Ivona: Děláš si legraci...

Adam: To dějiny si z nás dělají legraci, já ne. Raději se zamysli, co s námi bude...

Ivona: S námi? Myslela jsem, že to byl návrh...

Adam: Možná z tvé strany.

Ivona: Všechno se mi to nějak motá v hlavě, abych se přiznala...

Adam: Služební závazky a osobní pocity?

Ivona: Asi tak.

Adam: Tak to nějak oddělíme, neboj se. Jsem psychoterapeut.

Ivona: Chceš abych byla tvou pacientkou?

Adam: Chraň Bůh! To by bylo proti etice!

Políbí ji. Za chvíli se Ivona odtrhne, vstane, najde svou kabelku a vytáhne z ní velkou pistoli. Pevně ji stiskne v ruce, ale míří na podlahu. Ptá se Adama.

Ivona: Jsi ženatý?

Adam: (Dívá se na ústí pistole, polyká hořkou slinu) V žádném případě.

Ivona: Gay?

Adam: V žádném případě.

Ivona: Impotent?

Adam: Samá voda.

Ivona: Starý mládenec?

Adam: Jako svět.

Ivona: Vdovec? Rozvedený?

Adam: To souhlasí. I to pořadí je správné.

Ivona sklopí pistoli a vytáhne z ní zásobník.

Adam: Není mi dobře. Možná budu tvým dědečkem...

Ivona: Ticho buď. Vždycky jsem toužila po vztahu se zralým mužem.

Adam: Už nejsi ve službě?

Ivona: Ne, pojď ke mně.

Ivona zkušeným chvatem dostane Adama na lopatky. Sedá si na něj, znehybní jej jako zápasníka. Náhle se sama zastaví.

Ivona: Počkej!

Adam: Nehnu ani brvou.

Ivona: Neudělal jsi mě, když jsem byla v hypnóze?

Adam: Ne! Čestné slovo!

Ivona: Tak proč to vlastně dělám?

Adam: Nemám ponětí. Sám se divím. Možná, že ze sebe potřebuješ dostat ten stress, který jsi prožila, překonáním svých sil.

Ivona: To nebylo nad moje síly... Nevíš, na co myslím.

Adam: O tom nepochybuji. Ale zničit člověka, kterého jsi měla ráda... Ledňáka, to bylo nad tvoje síly. Jsi správná holka, i když jsi poručík.

Ivona: Něco na tom je. Ještě slovo a budu tvou pacientkou. A pak...

Adam si zavírá ruce dlaní. Ivona se náhle hne a hodí si jej na sebe.

Ivona: Tak pojď, ty moje psycho-tera-politiko!

Adam: Počkej, to není výcvik!

Ivona: Bojíš se?

Adam: Ano. Ne. A jestli jsem ti lhal a něco podsunul během hypnózy...

Ivona: Obojí. Ať žijí dobrovolníci.

Znovu se s ním na podlaze přetočí. Podrazí lampu, která se zřítí k zemi a zhasne. Nastane tma.

Hlas Ivany: A teď uvidíš jaké to je, začít si něco s tajnou službou!

Opona

K O N E C